

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

GENTLEMAN FOR EN TIME

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

her tilgangenige, at han besætter sig til et genlægge Besøget der. Da han fortæller dem, vor han saa formælt ikke at have Yderduren, og han har derfor let ved at slappe ind igen. Tilhældet vil nu af Tusnelda konstater Jævn Hæse, hvor hennes formæltig-hædrejede Hæderhåb, og da han opdager, at der er Lys i hans Lejlighed, og desuden paa et af Røflægerdamerne ser Skæggen af en Mand, og vir Kvindestikkelsed, føre han selvfølgelig, at Kejserens hæde er langsigtet og vist. Han kan nu ikke vide, at det er Rasmus, der gør storere i Lejligheden, og da den Dame, hun mener, at han der har været, er ikke der.

Kejser Karl af Østrig ved Fronten.

Enestaaende aktuel Film; optaget med den

Østrig-ungarnske Kejsers Tilladelse.

Af stor historisk Interesse.

Ved sin Tronbestigelse fandt Kejser Karl sit Land i Krig, og den Arv, han saaledes fik, er vel nok en af de sværeste, en Monark endnu har modtaget.

Imidlertid har den Begejstring, som alle hans Folk har lagt til Dagen over for ham, og som vort Billede giver et glimrende Udtryk for, overbevist ham om, at bag Byrderne staar Folket samlet for at hjælpe og støtte.

Af Filmens enkelte Oprin fremhæver vi en Episode, hvor Kejser Karl beder for Freden, hvor han inspicerer Flaaden, og hvor han i Czernowitz efter denne Bys Generobring modtages med en saa overstrømmende Glæde og Begejstring af den befriede Befolkning, at Kejseren maa føle sig lykkelig mellem sine mange forskellige Folk.

Engang om saa og saa mange Aar vil denne Film være af den enestaaende historisk Interesse, thi dens Baggrund, Verdenskrigen, giver disse Kejserbesøg Værdi uddover mange andre lignende Begivenheder.

REVUEEN „Danmark“

nr. 18.

Gentleman for en Time.

Farce i mange komiske Oprin fra Nordisk Films Co.

I Hovedrollerne:

Agnes Andersen — Lauritz Olsen — Kate Fabian.

Sprudlende vittig Handling!

Grosserer Horn, der skal ud paa en lille Forretningsrejse, har opsøgt sin Forlovede, den meget ungdommelige Enkefru Tusnelda Lærke, for at tage en rørende Afsked med hende. Da han gerne vil nyde hendes Selskab saa længe som muligt, sender han en arbejdsløs Fyr Rasmus Rosenkind, der er trolovet med Enkefruens Tjenestepige, hjem i sin Lejlighed efter den til Rej-

sen nødvendige Bagage, som han saa skal bringe hen paa Banegaarden. Den smarte Rasmus paatager sig Hvervet og stiller da ogsaa med Bagagen ved Toget. Han har imidlertid fundet saa stærkt Behag i Grossererens Lejlighed, hvor Whiskyflaskerne er let tilgængelige, at han beslutter sig til at gentage Besøget der. Da han forlod den, var han saa fornuftig ikke at laase Yderdøren, og han har derfor let ved at slippe ind igen. Tilfældet vil nu, at Tusnelda kommer forbi Huset, hvor hendes formentlig bortrejste Elskede bor, og da hun opdager, at der er Lys i hans Lejlighed og desuden paa et af Rullegardinerne ser Skyggerne af en Mands- og en Kvindeskikkelse, tror hun selvfølgelig, at Kæresten baade er løgnagtig og utro. Hun kan jo ikke vide, at det er Rasmus, der gæstererer i Lejligheden, og at den Dame, hun mener at se der, kun er en Marmorstatue, som den livlige Gæst gør Stormkur til. Harmfnysende skynder Enkefruen sig hjem og skriver et Afskedsbrev til den svigefulde Horn, og i Mellemtiden tillader den noget anløbne Rasmus Rosenkind, sig at laane noget af sin »Værts« eleganteste Tøj for at faa Lejlighed til at føle sig som gentleman — i al Fald en kort Stund.

— — — Skæbnen har imidlertid villet, at Grosserer slet ikke er kommen bort fra Byen. I sidste Øjeblik er Rejsen blevet aflyst, og han er søgt hen paa en Restauration, hvor den i hans Klæder udhalede Rasmus snart efter indfinder sig. De to Herrer er lige forbløffede ved Gensynet, — men den brædefulde Rasmus gør sig hurtigst muligt usynlig, og Horn tager sporenstregens hjem til sig selv for at se, hvordan det staar til der. Til sin Overraskelse finder han en harmfuld Afskedsepistel fra sin Kæreste, og han begiver sig derfor øjeblikkelig hen til hende for at udbede sig en Forklaring. Da Rasmus Rosenkind ogsaa har opsøgt sin Udkaarne, — Enkefruens Tjenestepige, — bliver efterhaanden Mysteriet fuldstændig opklaret, og den uheldige Rasmus kommer bittert til at angre, at han lod sig friste til at give Gæsteoptræden som »gentleman«.

Ugerevuen „Danmark“.

Nr. 19.

Optaget af A/S. Nordisk Films Kompani.

1. Nordmanden, der taaler Kulde som Isbjørne og Sæler. — Sigurd Johansens Opvisning paa »Helgoland« Juledag.
2. Et nyt Udsigtspunkt, Udsigten fra det ny Paladsteaters Loggia.
3. Foran Børnenes Kontor under Juleuddelingen.
4. Alt maa udnyttes! Militæret kører Kvas hjem.
5. De ny Havneanlæg ved København.
IV. Den ny Strandvej ved »Helgoland«.
6. Terrænet ved Kalkbrænderihavnen og Baadebyggerierne.
7. Flæskepolonaisen før Jul.
8. Kendte Københavnere. IV.
Berliner-Nielsen.
9. Hestehandlere paa Kvægtorvet.

G e n t l e m a n f o r e n T i m e.

Grosserer Horn, der skal ud paa en lille Forretningsrejse, har opsøgt sin Forlovede, den meget ungdommelige Enkefru Tusnelda Lærke, for at tage en rørende Afsked med hende. Da han gerne vil nyde hendes Selskab saa lange som muligt, sender han en arbejdslos Fyr Rasmus Rosenkind, der er trolovet med Enkefruens Tjenestepige, hjem i sin Lejlighed efter den til Rejsen nødvendige Bagage, som han saa skal bringe hen paa Banegaarden. Den smarte Rasmus paatager sig Hvervet og stiller da ogsaa med Bagagen ved Toget. Han har i= middertid fundet saa sterkt Behag i Grossererens Lejlighed, hvor Whiskyflaskerne er let tilgængelige, at han beslutter sig til at gentage Besøget der. Da han forlod den, var han saa fornuftig ikke at laase Yderdøren, og han har derfor let ved at slippe ind igen. Tilfældet vil nu, at Tusnelda kommer forbi Huset, hvor hendes formentlig bortrejste Elskede bor, og da hun opdager, at der er Lys i hans Lejlighed og desuden paa et af Rullegardinerne ser Skyggerne af en Mands- og en Kvindeskikkelse, tror hun selvfølgelig, at Kære= sten baade er løgnagtig og utro. Hun kan jo ikke vide, at det er Rasmus, der gastererer i Lejligheden, og at den Dame, hun mener at se der, kun er en Marmorstatue, som den livlige Gæst gør Stormkur til. Harmfnysende skynder Enkefruen sig hjem og skriver et Afskeds= brev til den svigefulde Horn, og i Mellemtiden tillader den noget anløbne Rasmus Rosenkind, sig at laane noget af sin "Værtss" elegante Tøj for at faa Lejlighed til at føle sig som gentleman i al Fald en kort Stund.

-----Skæbnen har imidlertid villet, at Grossereren slet ikke er kommen bort fra Byen. I sidste Øjeblik er Rejsen blevon aflyst, og han er søgt hen paa en Restauration, hvor den i hans Klæder udha= lede Rasmus snart efter indfinder sig. De to Herrer er lige før=

2) Gentleman for en Time.

blæffede ved Gensynet, - men den brødefulde Rasmus gør sig hurtigst muligt usynlig, og Horn tager sporenstregen hjem til sig selv for at se, hvordan det står til der. Til sin Overraskelse finder han en harmfuld Afskedsepistel fra sin Kæreste, og han begiver sig derfor øjeblikkelig hen til hende for at udbede sig en Forklaring. Da Rasmus Rosenkind ogsaa har opøgt sin Udkærne, - Enkefruens Tjenestepige, - bliver efterhaanden Mysteriet fuldstændig opklaret, og den uheldige Rasmus kommer bittert til at angre, at han lod sig friste til at give Gasteoptræden som "gentleman."

ML.

S e i n e m a r m o r k a l t e G e l i e b t e .
- -

Lustspiel in 1 Akt.

Moritz Schwengel, von der Firma Schwengel, Stubbicke & Zornverhau beabsichtigt eine längere Geschäftsreise und nimmt vorher von seiner Braut Tusnelda einen männlich gerührten Abschied. Während er mit sanften Liebkosungen die schluchzende Tusnelda zu trösten sucht, nähert sich Traugott Täublein, genannt Traute, dem Liebespaar. Er hat ein kleines Gspusi mit Marie, der robusten Küchenfee, und erhält nach Abwickelung dieses ebenso zarten wie angenehmen Geschäfts den Auftrag, Moritz Schwengels Handtasche und grauen Ueberzieher aus seiner Wohnung zu holen und an die Bahn zu tragen. Traute benutzt diese Gelegenheit, um sich in den Zimmern des vornehmen Moritz umzuschauen. Ganz besonders sticht ihm dabei die nur mit ihrer Schönheit bekleidete Marmorstatue einer Aphrodite in die Augen. Vorsichtig steigt er auf einen Tritt, um dem zarten, wenn auch etwas marmorkalten Wesen einen Kuss auf die rundliche Wange zu drücken. Als er die Wohnung endlich verlässt, verschliesst er jedoch nicht die Tür, sondern lässt sie zwecks späteren Besuches offenstehen. Diesen führt er nach Erledigung seines Auftrages spornstreichs aus. Nachdem er einige nützliche, wenn auch etwas brennende Getränke getrunken hat, widmet er sich der Aphrodite, die er mit einem zärtlich geflüsterten "Komm herab, o Madonna Theresa" von ihrem Sockel herunterzulocken sich bemüht. Aber Madonna Theresa ist unerbittlich, Trautes heißeste Küsse vermögen sie nicht zum Leben zu erwecken. Der arme Traute! Wenn er wüsste, dass seine marmorkalte Geliebte, deren Umrisse sich höchst verführerisch auf der hellen Gardine abzeichnen, die wütende Eifersucht Tusneldas hervorrufen, würde er vielleicht mehr Vergnügen an dieser etwas einseitigen Passion finden. So aber

lässt er missmutig von der Aphrodite ab, um sich Moritz Schwengels Kleiderschrank zuzuwenden. Nun ist Moritz aber gar nicht abgefahren, vielmehr hat ein in der letzten Minute eingetroffenes Telegramm seine Geschäftsreise unnötig gemacht. Seine Verblüffung ist nicht gering, als er sich in dem Lokal, in dem er sich von den Strapazen des Tages erholt, Traute Täublein gegenüber sieht, der sich mit seinem Gehrock und seinem Zylinder geschmückt hat. Traute flüchtet und rettet sich zur Küchenfee, die in seinem Gehrock jedoch einen Liebesbrief ihrer Herrin findet und den Ungetreuen im Keller einsperrt. Aus diesem Verlies befördert ihn Moritz Schwengel ans Sonnenlicht, um ihm bis auf die Beinkleider, die doch dahin sind, schön und alle nützlichen Toilettengegenstände wieder abzunehmen. Traute Täublein spielt zunächst den zerknirschten Sünder, um dann, sobald die Herrschaft den Rücken gekehrt hat, im Verein mit seiner holden Marie die Zunge so lang herauszustecken, als ihm dies möglich ist.

E n d e !

(eddeles blyskalens...)

Salvatoris filiorum datus est, ut sibi sacerdotum et novitatem in eis traxit,
nominis tamen natus erit sacerdos cuius etiam sacerdotum postdictum est.

magis latitudine respondeat animi passus est enim ut ipsa latitudine
latitudine mentis est. Quod sacerdos sacerdotum postdictum est.

Postdictum est enim ut sacerdos sacerdotum postdictum est. Quod sacerdos sacerdotum postdictum est.

Postdictum est enim ut sacerdos sacerdotum postdictum est. Quod sacerdos sacerdotum postdictum est.

Postdictum est enim ut sacerdos sacerdotum postdictum est. Quod sacerdos sacerdotum postdictum est.

Postdictum est enim ut sacerdos sacerdotum postdictum est. Quod sacerdos sacerdotum postdictum est.

Postdictum est enim ut sacerdos sacerdotum postdictum est. Quod sacerdos sacerdotum postdictum est.

Postdictum est enim ut sacerdos sacerdotum postdictum est. Quod sacerdos sacerdotum postdictum est.

"Gentleman" pour une heure.

Le négociant Cornier, qui va partir en voyages d'affaires, vient chercher sa fiancée, la très juvénile Mme veuve Tusnelda Lalouette, pour prendre d'elle un congé touchant. Désireux de jouir aussi longtemps que possible de sa compagnie, il envoie un individu sans travail, Rémy Joueroise, le fiancé de la cuisinière de Mme veuve Lalouette à son appartement chercher son bagage nécessaire pour le voyage et le porter à la gare. L'entrepreneur Rémy se charge de la commission et se présente aussi à temps à la gare avec le bagage. Cependant, il a trouvé tellement à son goût l'appartement du négociant, - où les bouteilles de Whiskey sont facilement accessibles -, qu'il se décide à y faire encore une visite. En quittant l'appartement il a été assez habile pour ne pas fermer la porte d'entrée, et, par conséquent, il lui est facile d'y pénétrer de nouveau.

Maintenant le sort veut que Tusnelda passe devant la maison, où demeure son fiancé, qu'elle croit en voyage, et lorsqu'elle découvre qu'il y a de la lumière chez lui et, par-dessus le marché, voit les silhouettes d'un homme et d'une femme se projeter sur le store, elle croit avoir acquis la certitude, que le bien-aimé lui a menti, et la trompe. Naturellement elle ne peut pas savoir que c'est Rémy qui "inspecte" l'appartement et que la dame, qu'elle croit y voir, n'est qu'un buste en marbre à qui le zélé convive fait la cour. Tout effarée de fureur la veuve se dépêche de rentrer chez elle et écrit une lettre d'adieu à l'infidèle Cornier, pendant que Rémy Joueroise, devenu un peu grisé, se permet d'emprunter quelques vêtements des plus élégants de son "hôtel" pour être habillé comme un vrai monsieur pendant une heure ou deux.

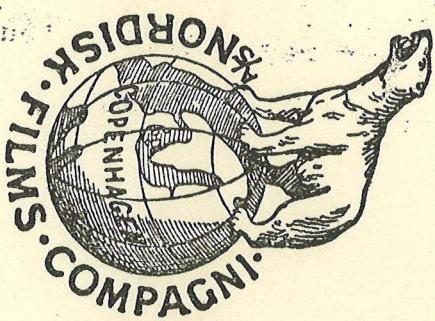
Cependant le sort a voulu que le négociant soit encore en ville. Au dernier moment le voyage a été suspendu, et il est entré dans un restaurant, où Rémy Joueroise équipé de ses vêtements se montre peu

2) "Gentleman" pour une heure.

après. Les deux hommes sont consternés de la rencontre, l'un autant que l'autre, - cependant le pécheur Rémy s'échappe à toutes jambes, et Cornier, devenu soupçonneux, se décide à se rendre immédiatement à la maison voir un peu ce qui s'est passé. A sa grande surprise il trouve une épître d'adieu indignée de la part de sa bien-aimée, et aussi se rend-il sur le champ chez elle pour lui demander une explication. Rémy Jouerose ayant également cherché sa future, à lui, - la servante de la veuve, - le mystère s'explique peu à peu complètement, et l'infortuné Rémy finit par regretter sérieusement qu'il s'est laissé porter à jouer le rôle d'un "gentleman".

... "Gomel' film company".

Документ № 1, подтверждая об этом, выдано в 1920 году в Копенгагене, в здании
Генерального консульства Финляндии в Копенгагене, в присутствии
Генерального консула Финляндии в Копенгагене, мистера Густава
Линдхольма, и Альфреда Гансена, представителя компании
"Nordisk Film Company", в присутствии мистера Густава
Линдхольма, в здании Генерального консульства Финляндии в Копенгагене.
Согласно этому документу, Альфред Гансен, представитель
компании "Nordisk Film Company", имеет право на
пользование земельного участка, расположенного в Копенгагене, на
улице Альбукерке, 10, для строительства здания, которое будет
использоваться для съемок фильмов. Альфред Гансен
обещает, что земельный участок будет предоставлен
компании "Nordisk Film Company" в течение трех лет, начиная с момента
заключения этого договора.

"Borrowed Plumes."

NORDISK ONE-REEL COMEDY.

Mr. Horn sends ou'-of-work Jim for his bag and overcoat. After seeing Horn off at the station, Jim returns to the flat, where his conduct with a statuette gets Horn into trouble with his fiancee. Then he dresses up in Horn's clothes and is having a deuce of a time when he meets Horn in a restaurant. Then he is caught in Mrs. Castle's kitchen with the cook, and Horn spoils his little game for good.

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE

Nordisk Films Co., Ltd.

166-170 Wardour St., London, W.

'Phone: Regen: 6172   'Grams: Norfilcom, Ox London

